

**Sprawozdanie z obchodów III Dnia Papieskiego
na Wydziale Teologicznym PAT Sekcja w Tarnowie.**

W dniu 18 maja 2008 r., tj. w dniu rocznicy urodzin Karola Wojtyły, została zorganizowana dla świeckich studentów teologii autokarowa pielgrzymka do Wadowic, Kalwarii i Łagiewnik. Organizatorem wyjazdu był Wydział Teologiczny PAT w Krakowie Sekcja w Tarnowie, przy współudziale Koła Teologicznego działającego przy tej Sekcji. Pielgrzymce przewodniczył ks. Antoni Żurek – Dziekan WTST oraz wykładowcy: ks. Marek Kluz, ks. Jerzy Jurkiewicz i ks. Henryk Szmulewicz.

Nawiązując do hasła Dnia Papieskiego „Jan Paweł II – wychowawca młodych” pielgrzymka miała na celu nawiedzenie tych miejsc, w których żył, uczył się, czy też do których pielgrzymował Karol Wojtyła, późniejszy papież Jan Paweł II.

Pierwszym punktem pielgrzymki były Wadowice, miasto rodzinne wielkiego naszego Rodaka: „Tutaj (...) wszystko się zaczęło. I życie się zaczęło, i szkoła się zaczęła, studia się zaczęły i teatr się zaczął. I kapłaństwo się zaczęło” – jak sam mówił podczas swojej wizyty w Polsce.

Pobyt w wadowickim mieście pielgrzymi rozpoczęli od nawiedzenia Bazyliki p.w. Ofiarowania NMP, gdzie Karol Wojtyła został ochrzczony i przyjęty do wspólnoty Kościoła Chrystusowego. Następnym miejscem odwiedzin był dom, w którym Karol Wojtyła przyszedł na świat, spędził tam młodość, aż do zdania matury w 1938 roku. Studenci mieli okazję do lepszego poznania wydarzeń z życia Jana Pawła II. Po zwiedzeniu domu rodzinnego Ojca Świętego mając jeszcze chwilę czasu, jako młodzi teolodzy (idąc za przykładem Karola Wojtyły) skosztowaliśmy słynnych „papieskich kremówek” Po czym nastąpił wyjazd do niedaleko położonej Kalwarii Zebrzydowskiej.

Kalwaria była szczególnie miejscem dla Papieża. Do tego maryjnego sanktuarium młody Karol często przybywał ze swoim ojcem i bratem. Później kalwaryjskie sanktuarium stało się miejscem, gdzie przyjeżdżał jako student, ksiądz, biskup aż wreszcie papież. Kalwaria zachwycała wszystkich ciszą i modlitewnym klimatem. Dla niektórych studentów, była to pierwsza okazja zobaczenia sanktuarium Matki Bożej z drózkami kalwaryjskimi.

Kulminacyjnym punktem pielgrzymki były Łagiewniki: sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Tu żyła i pracowała św. Faustyna. Tutaj także przyszedł papież, idąc do pracy wstępował na Mszę św. Często powracał do tego miejsca wiele lat później, także przybył jako Papież. Wówczas dokonał konsekracji wybudowanej świątyni oraz dokonał Aktu Oddania Świata Miłosierdziu Bożemu.

Uczestnicy pielgrzymki mieli tym samym okazję modlitwy przed łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego. Dokładnie o godz. 15.00 rozpoczęła się Koronka do Miłosierdzia Bożego, podczas której cała wspólnota studencka modliła się o rychłą beatyfikację Jana Pawła II.

Pielgrzymka uwieńczona została uroczystą koncelebrą Mszy św., sprawowaną pod przewodnictwem Księdza Dziekana Antoniego Żurka, który również skierował do wszystkich pielgrzymów zgromadzonych w bazylice okolicznościowe kazanie.

Po zakończonej Mszy św. miała miejsce sesja naukowa: „Jan Paweł II – wychowawca młodych”, przygotowana przez studentów WTST. Referaty wygłosiły kolejno: Kinga Szuba – „Akademicka działalność Karola Wojtyły wśród młodzieży”, Małgorzata Martyka – „Otrzymałście Ducha przybrania za synów – VI Światowy Dzień Młodzieży: Częstochowa 14-15 sierpień 1991 r.”, oraz Agnieszka Jarosz – „Jan Paweł II mówi o i do młodzieży – List do Młodych całego świata *Parati Semper*”

Kinga Szuba, studentka III roku, przedstawiła styl duszpasterstwa Karola Wojtyły. Na początku referatu wyjaśniła, że „duszpasterz” to ktoś, kto pomaga ludziom dojść do Chrystusa poprzez głoszenie Ewangelii i korzystanie z sakramentów. K. Szuba podkreśliła tzw. ludzki wymiar posługi duszpasterza. Bo właśnie ks. Karol Wojtyła wszystkie swoje talenty i umiejętności podporządkowywał dobru człowieka. Perfekcyjnie połączył działalność duszpasterską z twórczością literacką, filozoficzną, a także teatralną. Świadczy o tym wiele intelektualnych, liturgicznych, kulturalnych i duszpasterskich inicjatyw ks. K. Wojtyły, które zmieniły

charakter duszpasterstwa akademickiego w archidiecezji krakowskiej. Szczególny charakter miała posługa duszpasterska księdza a później biskupa Karola Wojtyły wśród młodzieży.

Kolejny wykład był poświęcony VI Światowemu Dniu Młodzieży, który odbył się w Częstochowie 14-15 sierpnia 1991 r. Po przypomnieniu krótkiej historii i celu Światowych Dni Młodzieży, Małgorzata Martyka skupiła swoją uwagę na wspomnianym spotkaniu młodzieży z Janem Pawłem w Częstochowie. Ukazała najpierw zarys duchowych przygotowań do tego wydarzenia oraz przeżycia młodych ludzi, którzy z ufnością i wiarą czekali na przyjazd Jana Pawła II. Następnie przypomniła zasadnicze treści przesłania Jana Pawła II do młodzieży całego świata. Było to spotkanie szczególne dla młodzieży Kościołów Wschodu i Zachodu. Ojciec Święty, odwołując się do hasła przewodniego IV ŚDM: „Otrzymaliście Ducha przybrania za synów”, podkreślał, że w orędziu Chrystusa nie ma miejsca na podziały. W zakończeniu prelegentka zaakcentowała wezwanie Jana Pawła II do wspólnoty ducha i odkrywania prawdy, że wszyscy są dziećmi Bożymi.

Zadaniem ostatniego referatu było przybliżenie treści papieskiego przesłania zawartego w „Liście do młodych” Jana Pawła II napisanym w 1985 r. z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży. Agnieszka Jarosz, studentka IV roku, przedstawiła treść orędzia rozpoczynającego się słowami: „Abyście zdali sprawę, z nadziei, która jest w was” Słowa te mówią o nadziei autentycznie ludzkiej oraz specyficznie chrześcijańskiej, z której każdy młody człowiek powinien „zdawać sprawę” wobec najbliższych i całego świata. Ważne jest więc w tym kontekście właściwe rozumienie daru młodości, będącej szczególnym okresem życia i wiekiem nadziei. Chodzi o młodość przeżywaną w odniesieniu do Chrystusa i Kościoła. Młody człowiek to ten, który posiada „wiele posiadłości” jak młodzieniec z Ewangelii. On także stawia pytania o sens dobrego życia. Jest on również powoływany przez Jezusa. Dlatego młody człowiek jest nadzieją Kościoła. Zamknięcie odczytu stanowiło wezwanie do radowania się bogactwem młodości i podejmowania nowych zadań ewangelizacyjnych, do których Jezus Chrystus wciąż na nowo zaprasza.

Całość sesji poprowadził opiekun Koła Teologicznego ks. dr hab. Henryk Szmulewicz. W podsumowaniu zabrał głos ks. Dziekan, dziękując wszystkim uczestnikom pielgrzymki a szczególnie tym, którzy bezpośrednio byli zaangażowani w przygotowanie „Dnia Papieskiego” Uroczyste zaśpiewanie jednej z ulubionych pieśni Jana Pawła II („Barka”) zakończyło obrady III Dnia Papieskiego.

Ogólnopolski Dzień Papieski obchodzony jest od roku 2001 jako dzień wdzięczności, łączności duchowej z Ojcem Świętym Janem Pawłem II i promocji jego nauczania. Natomiast na Wydziale Teologicznym Obchody Dnia Papieskiego obchodzone są od 2006 r. Wśród podejmowanych poprzednio tematów pojawiły się następujące: „Jan Paweł II – Świadek Miłości” (2006) oraz „Błogosławieni czystego serca” (2007, gdy wraz z wspomnieniem urodzin Karola Wojtyły uczczono 20 rocznicę beatyfikacji Karoliny Kózki).

Agnieszka Jarosz i Kinga Szuba